

НАУЧНИ ЖИВОТ Scientific events

ИНФОРМАЦИЈЕ О НАУЧНИМ СКУПОВИМА, КОНФЕРЕНЦИЈАМА, СИМПОЗИЈУМИМА / Information on conferences, workshops and symposia

Мр Александар ЖИВОТИЋ
Институт за новију историју Србије

Међународна конференција „The Communist Movement, 1944 to 1956”, Вроцлав, 26–29. 9. 2007.

У Вроцлаву је од 26. до 29. септембра 2007. године у организацији Института за политичке студије Пољске академије наука и Института за народно памћење одржана међународна научна конференција „The Communist Movement, 1944 to 1956”. Тема конференције је била анализа успона комунистичког покрета у Источној Европи током прве послератне деценије, док је директан повод организовања конференције била 60-та годишњица оснивања Информбироа, за који се претпоставља да је основан у Шкљарској Пореби или Јелењој Гори у непосредној близини Вроцлава.

Конференција је започела 26. септембра посетом могућим местима оснивања Информбироа у околини Јелење Горе и Шкљарске Поребе, а наставила се следећег дана у месту Микловице, недалеко од Јелење Горе. Током првог радног дана конференције одржане су две сесије. Прва сесија је била посвећена комунистичким партијама у централној и источној Европи током њиховог успона ка власти између 1944. и 1948. године. У оквиру те сесије своје реферате су изложили: професор Марк Крамер, о утицају Совјетског Савеза на успон комунистичког покрета у том делу Европе, професор Денис Делетант, о румунској комунистичкој партији, и Васил Параскевов и Ласло Борхи, о бугарским и мађарским комунистима у наведеном периоду. Друга сесија је за тему имала комунистичке партије у централној и источној Европи у периоду између 1949. и 1956. године. У оквиру те сесије говорили су: Дајан Блер – о летонској комунистичкој партији, Александар Сребраковски – о литванским комунистима, Иштван Отвош – о процесу против Ласла Рајка, Марио Кеслер – о Уједињеној социјалистичкој партији Немачке, Петер Блажек – о чехословачкој комунистичкој партији и Ана Лалај – о односу Албаније и Информбироа.

Трећа сесија се односила на комунистичке партије на Западу од 1944. до 1956. године. На тој сесији говорили су: Матео Лодеволе – о француској и италијанској комунистичкој партији, Идебалд Гедерис – о белгијским и Хозе Фаралдо – о шпанским комунистима, док су професори Џон Хејнс и Херберт Ромерштајн

говорили о америчкој комунистичкој партији, а Волфганг Милер о аустријским комунистима у том периоду. Четврта сесија је тематски била оријентисана ка представљању односа између комунистичких партија од 1944. до 1956. На тој сесији своје реферате су представили Аугуст Грабски и Урсула Луговска – о међународном јеврејском комунистичком покрету, Александар Животић – о односима између југословенске комунистичке партије и бугарских и албанских комуниста, Андреас Хилгер – о односима између Совјетског Савеза и индијских комуниста, као и Андреј Ланков – о одлукама совјетског Политбироа у вези са ратом у Кореји, и Кванг Жаи – о односима између кинеских и вијетнамских комуниста у наведеном периоду.

Конференција је дала велики допринос унапређењу општег нивоа знања о успону комунистичког покрета ка апсолутној власти у Источној Европи током прве послератне деценије и отворила читав низ питања везаних за односе између комунистичких партија, њихове организационе и идеолошке особености, специфичну технологију власти и начин јавног и конспиративног деловања.

Мр Јован ЧАВОШКИ

Институт за новију историју Србије

Извештај о једногодишњем студијском боравку у НР Кини и краћем истраживачком боравку у Индији

У периоду од септембра 2006. па до краја јула 2007. године налазио сам се, као стипендиста Владе НР Кине, на Пекиншком универзитету, у Школи за међународне студије, као гостујући истраживач. Током овог студијског боравка мој ментор био је професор Ниу Ђун (Niu Jun), водећи кинески стручњак за историју спољне политике НР Кине и кинеско-америчке односе, раније запослен као један од руководилаца Института за америчке студије Кинеске академије друштвених наука. Под његовом супервизијом, све време сам активно похађао наставу која се тематски односила на историју кинеске спољне политике и политичког система, међународне односе у источној Азији, положај кинеских интелектуалаца у друштву, као и курс који се тичао модерне историје Индије. Сви ови курсеви били су на кинеском језику, сем једног који сам, на подстицај професора Ниу Ђуна, похађао заједно са полазницима комбинованог мастер програма између Пекиншког универзитета и лондонског LSE. Сваки од курсева, осим мог активног учешћа у настави, захтевао је и израду семинарских радова на различите теме.

Такође, имао сам прилику да се поновом сретнем и сарађујем са професором Шеном Џихуаом (Shen Zhihua), са Источнокинеског педагошког универзитета у Шангају, где се налази на челу Центра за хладноратовске студије. Професор Шен је, иначе, водећи стручњак за совјетско-кинеске односе и односе унутар комунистичког света. Сем тога, он је био и приређивач једне веће збирке руских докумената који се непосредно тичу односа Тита и Стаљина. У разговору са професором Шеном Џихуаом, искристалисала се идеја о сазивању међународне конференције посвећене 50-годишњици Московске конференције, на коју сам позван да у новембру учествујем са професором др Љубодрагом Димићем.

На директну препоруку мог кинеског ментора, пружена ми је ексклузивна прилика да, као један од ретких европских истраживача, обавим вишемесечно